

EHMER PRAMMING
*ADVOKATER

Michael Pedersen
hejmichael@hotmail.com

Dato 12. august 2019

Fleksjob i din ægtefælles virksomhed

Kære Michael

Tak for din henvendelse om fleksjob i din ægtefælles virksomhed.

Jeg har nu kigget på afslaget fra Ankestyrelsen og din korrespondance med STAR og Beskæftigelsesministeriet – og ikke mindst på det retlige grundlag for afslaget.

Som jeg ser det, beror det på en fejl i bekendtgørelsen, at du ikke kan blive ansat med en lønaftale i din ægtefælles virksomhed, bare fordi der er tale om et anpartsselskab. Der er så vidt jeg kan se – tilfældigt og utilsigtet – blevet indført en sondring i bekendtgørelsen, der betyder, at reglerne er forskellige alt efter om ægtefællen driver sin virksomhed personligt eller i anden selskabsform. Der er intet i lovgivningen og forarbejderne, der tyder på, at denne sondring skulle være tilsluttet.

Problemet opstår, fordi der i bekendtgørelsen om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende henvises til "kildeskattelovens § 25, stk. 7".

I parentes bemærket, er det i øvrigt er lidt paradoksalt at de behandler din sag efter den bekendtgørelse – nu hvor det jo netop ikke er en ansættelse som selvstændigt erhvervsdrivende, du ønsker.

Men altså: Af bekendtgørelsen fremgår følgende:

§ 2. Ved vurderingen af, om en person er selvstændigt erhvervsdrivende, anvendes reglerne i stk. 2-9, jf. dog stk. 10.

...

Stk. 5. Beskæftigelse i et selskab, hvor pågældende har afgørende indflydelse, jf. stk. 6, 8 og 9, anses for selvstændig virksomhed.

...

Stk. 6. Afgørende indflydelse foreligger, hvis pågældende eller dennes ægtefælle alene eller sammen med nærmeste familie, jf. stk. 3, er indehaver af

1) mindst 50 % af selskabskapitalen, ...

Hermed ser det jo ud til, at det ikke vil kunne lade sig gøre med et fleksjob i din ægtefælles anpartsselskab, da hun jo ejer mere end 50% og du derfor antages at have "afgørende indflydelse". Men i samme bestemmelses stk. 10, står følgende:

Stk. 10. Er der indgået en lønaftale mellem ægtefæller, der begge deltager i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, som tillægges skattemæssig virkning, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er personen omfattet

af reglerne om fleksjob til lønmodtagere i kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Foreligger der ikke en sådan aftale, er personen omfattet af reglen i stk. 1.

Nu kunne man jo få det indtryk, at det godt kan lade sig gøre, hvis bare der indgås en lønaftale. Men problemet er, at kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, kun gælder for personligt ejede virksomheder – og det er præcis derfor, at Ankestyrelsen (i mine øjne forkert) er kommet frem til, at bekendtgørelsen skal forstås sådan, at der skal sondres mellem anpartsselskaber og personligt ejede selskaber.

Der er imidlertid intet belæg for, at det nogensinde har været et ønske fra nogen side – hverken Folketinget eller ministeriet, der har lavet bekendtgørelsen – at der skulle være en sådan sondring. I givet fald er det i hvert fald ikke noget jeg kan finde noget på skrift om (og jeg har også svært ved at finde et logisk rationale for det).

Og dykker man ned i kildeskattelovens § 25 A, stk. 7 bliver det endnu mere tydeligt, at der er tale om en lapsus i bekendtgørelsen. Her hedder det nemlig om begrundelsen for at indføre bestemmelsen:

Formålet med [§ 25 A, stk. 7] er ud over det skattemæssige at give den medarbejdende ægtefælle mulighed for at opnå en mere selvstændig status samt forbedre situationen navnlig ved tildeling af ydelser efter den sociale lovgivning.

At ægtefæller, der medarbejder, kan opnå lønmodtagerstatus i personligt ejede virksomheder betyder en **ligestilling med ægtefæller, der er ansat i virksomheder, der drives i aktie- eller anpartsselskabsform**, hvor ægtefæller godt kan være lønmodtagere. Endvidere bevirker det en ligestilling med ugifte samlevende, der frit kan etablere en lønaftale.

Eller med andre ord: Formålet med den bestemmelse, som i bekendtgørelsen (utilsigtet) har medført en sondring mellem anpartsselskaber og personligt ejede virksomheder, har været det præcis modsatte; nemlig, at ligestille de to selskabsformer.

Efter min opfattelse, kan der rædes bod på hele miseren ved at bekendtgørelsen opdateres, således at henvisningen til kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, slettes i bekendtgørelsens tekst.

Måske var det værd at forsøge at se om man kan få det løst politisk, men alternativt vil jeg bestemt ikke udelukke, at der kan være muligheder ved domstolene.

Med venlig hilsen

Mads Krøger Pramming
Advokat (H)

MOB 2727 6165
MADS@EHMERPRAMMING.DK

EHMER PRAMMING
THORAVEJ 11
2400 KØBENHAVN NV
TEL 7199 0088